

מ"ת 13212/05/15 - מדינת ישראל נגד דוד אפללו (עציר)

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 13212-05-15 מדינת ישראל נ' אפללו(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת עידית וינברגר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיב	דוד אפללו (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בת"פ 13203-05-15.

על פי הנטען בכתב האישום, פרץ הנאשם לדירה ברחוב דפנה 34/2 בקרית ביאליק וגנב מהדירה מיטלטלין כמפורט בכתב האישום, ובין היתר: תכשיטים, מכשיר טאבלט ו-2,000 ₪ במזומן.

הנאשם נעצר יום למחרת, לאחר שנמצא על ידי שוטר בקניון, כשהרכוש הגנוב ברשותו.

העבירה המיוחסת למשיב הינה התפרצות לבית מגורים - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה. לטענתו, לכל היותר, קיימות ראיות לכאורה להחזקת רכוש גנוב, אולם מאחר שחלפו מספר שעות ממועד הפריצה עד למועד תפיסת הרכוש בידי המשיב, לא ניתן לקבוע כי מדובר בחזקה תכופה.

עוד טוען ב"כ המשיב, כי לשוטר שביצע את החיפוש אצל המשיב, לא היתה כל סיבה לחשוד בו, וכי פנה לבצע בו חיפוש רק מאחר שהכיר את המשיב כעבריין. בנסיבות אלה, טוען ב"כ המשיב, החיפוש לא היה חוקי, והראיות שנתפסו במהלכו פסולות.

לחלופין, טוען ב"כ המשיב כי מדובר בעבירת רכוש לא מתוחכמת שאינה מקימה עילת מעצר ולחלופי חילופין כי הראיות הינן בעצמה נמוכה, ואין מצדיקות מעצר עד תום ההליכים.

3. אין מחלוקת כי במועד המעצר, ביום 30.4.15 בשעה 10:30 נמצא בחזקת המשיב הרכוש שנגנב מבית המתלוננים יום קודם לכן, בין השעות 18:00 ל- 20:00. המשיב טען כי הרכוש נמסר לו על ידי אדם אחר שחייב לו

כסף.

"החזקה התכופה הינה חזקה שבעובדה הנובעת מהשכל הישר וניסיון החיים, ומשמעותה היא כי עצם הימצאותה של סחורה בידיו של פלוני בסמיכות זמנים לגניבתה מאחר, יוצרת יסוד להנחה כי פלוני הוא זה שגנב את הסחורה, או שקיבל לידיו סחורה גנובה ביוזעין, הכל בהתאם לנסיבות העובדתיות המקימות את החזקה. יש להדגיש כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם, וכי משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך את אמיתותה... החזקה אינה תלויה רק בסמיכות הזמנים אלא קמה ועולה בהתאם לכלל נסיבות המקרה. .. הפרכת החזקה התכופה אינה תלויה במהימנות שמייחס בית המשפט להסברו של הנאשם, אלא באפשרות היתכנותו של ההסבר שניתן" (ע"פ 5492/11 מורד אלרחמן נ' מדינת ישראל (5.8.12))

אמנם, חלפו בין שעת הגניבה לשעת מציאת הרכוש הגנוב בחזקת המשיב כ- 14 שעות, ויתכן שבנסיבות מסוימות לא יהא בכך להקים "חזקה תכופה", אולם בנסיבות העניין, לאור ההסבר הדחוק שנתן המשיב, אני סבורה כי די במציאת הרכוש הגנוב בחזקתו של המשיב, כדי להקים ראיה נסיבתית נגדו, העולה כדי תשתית ראיתית לכאורה.

4. התשתית הראיתית מוצאת חיזוק בדו"ח מחקרי התקשרות ממנו עולה כי ביום האירוע, נמצא המשיב בקרבת זירת האירוע, בטווח השעות בו אירעה הפריצה. דו"ח נתוני התקשרות אינו מתיישב עם טענתו לפיה באותן שעות היה בביתו.

אני קובעת, אם כן, כי קיימות ראיות לכאורה.

5. מעיון בדו"ח הפעולה של רס"ב מליחוב, עולה כי החיפוש נלווה למעצר, ולפיכך לכאורה נעשה במסגרת הסמכויות הנלוות למעצר. עם זאת, נראה כי המעצר נעשה על מנת לאפשר את החיפוש, שכן ספק אם קדמה לחיפוש עילת מעצר.

מעיון בדו"ח הפעולה שנערך על ידי רס"ב מליחוב, בתאריך 30.4.15 עולה כי חשדו התעורר כאשר ראה את המשיב נכנס אל הקניון כשהוא מחזיק בידיו דבר מה הנראה כקופסה מלבנית עטופה בבד. מליחוב שאל את המאבטח בקניון האם בירר מה בקופסה, וזה השיב לו כי המשיב ציין בפניו כי מדובר באוכל. מליחוב התבונן במשיב וחשד כי החפץ שהוא מחזיק בידיו הינו מכשיר טאבלט, ובשל העובדה שכוסה בבד, עורר הדבר את חשדו. בהמשך החל המשיב לרוץ, ואף בכך התעורר חשדו של מליחוב. מדו"ח הפעולה עולה, אם כן, כי התנהגות המשיב היתה חשודה.

התנהגות מחשודה, המצביעה על מתח עשויה להוות נסיבה המקימה חשד סביר לביצוע עבירה ואשר מצדיקה ביצוע חיפוש.

6. ההחלטה אם ראיות שהושגו בחיפוש יפסלו מלשמש כראיה לחובת המשיב, נגזרת ממספר שיקולים, וביניהם עצמת הפגם, ומידת הפגיעה בהליך ההוגן לו זכאי המשיב, אם תיזקף הראיה לחובתו, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי אם תפסל הראיה (רע"פ 10141/09 בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל (6.3.12) ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד סא(1) 461 (2006)).

אין זה השלב המתאים להכריע בכשרות החיפוש, פסילתו וקבילותו של הראיות שנתפסו. הדיון בכשרותם של המוצגים שנתפסו תידון בהליך העיקרי אגב שמיעת הראיות, אז תוכרע שאלת החלטה של דוקטרינת "פירות העץ המורעל".

עמדה זו מתבקשת לאור העובדה שהכרעה בשאלה זו מחייבת הכרעה בשאלות עובדתיות.

לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט דרורי בעניין אברג'יל (שם נדונה בקשה להחזרת תפוס) לפיהם:

"אני סבור כי יש לנקוט בדרך זהירה של כלל פסלות יחסי, כאשר שיקול הדעת אשר יפעיל בית המשפט בבואו להחליט האם יפסול ראייה באופן מוחלט או להכשירה באופן מוחלט או לקבוע כי בנסיבות מסוימות בשל כלל הפסלות היחסית ראוי כי ראייה זו תיפסל, הכרעות אלה יבוססו על נתונים מדויקים ועל קביעות עובדתיות שעברו את כור ההיתוך של החקירה הנגדית שלכל העדים הנוגעים בדבר.... ולאחר שיקבע בית המשפט ממצאים, יוכל אותו בית משפט - במסגרת שיקול הדעת אשר אני סבור שיש בידו, מכוח כלל הפסלות היחסי - להחליט איזו ראייה פסולה ואיזו כשירה".

ב"ש (י-ם) 1153/02 **מדינת ישראל נ' מיכאל אברג'יל**, פ"מ (2) 728, 751).

מכל מקום, אף אם הייתי מקבלת את טענת ב"כ המשיב לפיה נפל פגם בחיפוש, איני סבורה כי יש בפגם הנטען כדי להביא לשחרורו של המשיב ללא תנאי, לאור האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו, אינטרס הנובע ממסוכנותו של המשיב (בש"פ 1636/13 **קאניאוונג נ' מדינת ישראל**) (24.3.13).

7. אמנם, עבירות הרכוש והתפרצות, בכללן, אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורית, אולם בשורה ארוכה של החלטות קבע בית המשפט העליון, כי בנסיבות מסוימות יכולה לקום עילת מעצר בשל עבירות אלה.

בבש"פ 3453/05 **אברג'יל נ' מ"י** (19.4.05) נקבע כי הגם שעבירות רכוש אינן מקימות עילת מעצר, מקום בו מדובר בנאשם שלחובתו עבירות רכוש רבות, יכולה לקום עילת מעצר גם בגין עבירת רכוש. ראו גם: בש"פ 45/10 **מסרואה נ' מ"י** (8.1.10) שם נקבע כי יתכנו מצבים בהם, אף עבירת רכוש יחידה תקים עילת מעצר.

לחובתו של המשיב 29 הרשעות קודמות. רובן בעבירות רכוש והתפרצות. הרשעתו האחרונה הינה מיום 31.12.12 ובגינה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה.

עברו הפלילי המכביד, והתמכרותו לסמים, מחזקים את מסוכנותו של המשיב, ומצביעים על קיומה של עילת מעצר.

עם זאת, יש מקום לבחינתה של חלופת מעצר אשר פגיעתה במשיב תהיה קלה יותר.

לאור הסכמת הצדדים, הורתי בהחלטתי מיום 10.5.15 על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יבחן גם את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר במוסד לגמילה מהתמכרות לסמים.

מועד להמשך הדיון נקבע ליום 8.6.15.

לאור האמור, הורתי, עוד ביום 10.5.15 כי המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת, ויובא לדיון הקבוע ליום 8.6.15

על ידי שב"ס.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ה, 19 מאי 2015, בהעדר הצדדים.